N°. 3713. 18[illegible]

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f* 6.00.

Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan »het Bureau van de Tijd."

ZATURDAG 23 JULIJ.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f*. 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 22 Julij.

Wij bezitten thans van de twee Keizers, die elkander in Italië bevochten hebben, de officiële verklaring der redenen, waarom zij vrede hebben gemaakt. Keizer Frans Jozef gaf die in een manifest aan zijne volken; Keizer Napoleon in eene toespraak tot de groote staatsligchamen. Beide stukken zijn zeer belangrijk, niet slechts om 'tgeen zij zeggen; ook om 'tgeen zij te vermoeden geven.

Wat er gezegd wordt is waar; hetgeen niet van de Weener proklamatie, wel van de Fransche aanspraak opvalt. Maar beide Keizers, middelerwijl ze waarheid spreken, behouden het voornaamste deel der waarheid in het hart.

Als beweegreden van Oostenrijks zijde tot den vrede wordt het volgende aangevoerd: Oostenrijk stond alleen in den oorlog, door zijne oudste en natuurlijke bondgenooten verlaten, ofschoon het voor aller regten streed. Het dapper leger behield de eer van Oostenrijks vlag, maar was ongelukkig. Onder deze omstandigheden werd aan Oostenrijk de vrede aangeboden door den vijand, op veel gunstiger voorwaarden, dan de drie neutrale mogendheden plan hadden voor te stellen. De Keizer heeft gemeend in dien stand van zaken het goed en bloed zijner onderdanen te moeten sparen en voor den vrede een offer te moeten brengen.

Dat alles is volkomen waar, maar daar is nog iets anders, dat in de proklamatie verzwegen, ongetwijfeld de zaak des vredes beslist heeft. Dat is namelijk de houding van Pruissen in Duitschland. Middelerwijl Keizer Napoleon in Italië Oostenrijks invloed door de wapenen aantastte, was Pruissen aan het werk, om Oostenrijks magt in Duitschland langs diplomatieken weg te ondermijnen. Pruissen stond op het punt van zich meester te maken van de militaire magt van den Duitschen Bond, waarnaar het de begeerige hand uitstak, door een voorstel bij den Bond ingediend, welk voorstel niet meer of minder vroeg, dan dat de gansche bondsmagt, de Oostenrijksche soldaten alleenig uitgezonderd, aan het Pruissisch leger zoude worden toegevoegd, om door Pruissen te worden gebezigd, zonder weerspraak met den Bond, naar Pruissische inzigten. Met andere woorden, Pruissen wilde het bondsleger in het Pruissische leger inlijven, om er meê te doen wat het goedvond.

Dit fraaije Pruissische plan heeft meer dan al 't overige Oostenrijk tot den vrede moeten doen neigen. Want er is Oostenrijk oneindig minder aan eene provincie in Italië gelegen, dan aan zijne stelling in den Duitschen Bond. Er kwam daar voor Oostenrijk een quæstie van leven of dood. Want welk zou de toekomst van Oostenrijk zijn, indien het door Pruissen in Duitschland verdrongen werd? Nu is Oostenrijk niet slechts sterk door zijne eigene staten, maar evenzeer door zijn invloed in Duitschland. Breng dien invloed op Pruissen over, [illegible] geene grens overhouden, waar het [illegible] wordt. Bedreigd door de Russen in 't [illegible] en het Oosten, bevochten door de Franschen [illegible], zou het in Duitschland afhangen van het *bon plaisir* der Pruissen. Terwijl het daarentegen aan het hoofd van den Duitschen Bond geplaatst aan Rusland eerbied inboezemt, Pruissen in bedwang houdt en Frankrijks euvelmoed beteugelt.

Dit laatste blijkt uit de aanspraak van den Franschen Keizer. Wat heeft hem tot den vrede gebragt? Hij zegt, dat de oorlog niet was voort te zetten geweest zonder de neutraliteit van Duitschland te schenden en derhalve zonder den oorlog tot Duitschland uit te breiden. In dien oorlog had hij daarenboven ruiterlijk de revolutie te hulp moeten roepen; middelerwijl gansch het gewapend Europa bereid stond, om hetzij de behaalde voordeelen te betwisten, hetzij de geledene tegenspoeden te verzwaren. De Keizer heeft begrepen, dat Frankrijks belang zulk een gevaarlijken en in kostbare offers rijken oorlog niet gedoogde. Hij heeft daarom van zijn luid verkondigd programma afgezien, dat hij Italië zou vrij maken tot de Adriatische zee, en zich te vreden gesteld met de vredesvoorwaarden van Villafranca, die toch in genoegzame mate voorzien in de behoeften van Italië.

Ook deze beweegredenen zijn waar, als men uitzondert wat Napoleon III van Italië zegt; want het is een probleem wat daarvan komen zal. Maar hoe waar die beweegredenen ook zijn mogen, wij gelooven dat er nog iets anders is, dat de schaal tot den vrede heeft doen overslaan.

Van den eenen kant, de Keizer kon aan den Etsch nog een veldslag gewonnen en daarenboven door zijne scheepsmagt Venetië bemagtigd hebben; zonder nog eenigermate met Duitschland in aanraking te komen, behalve nog dat Peschiera, Mantua en Legnano waren in te nemen geweest, zonder daar al te veel tijd bij te verliezen. De oorlog had dan nog veilig een tijd lang kunnen doorgaan wat de bemoeijing van Pruissen betreft. Van den anderen kant heeft de Fransche Keizer aan Oostenrijk den vrede zoo gunstig gemaakt, dat de zoogenaamde bondgenooten en neutralen het zoo niet zouden gedaan hebben. Het is echter niet uit vrees voor Duitschland, dat hij aan Frans Jozef den vrede smakelijker, dan die van de neutralen zou worden voorgesteld, aanbood. Het blijkt dus uit een en ander, dat de Fransche Keizer nog door iets anders tot den vrede gebragt is. Wat is dat anders? Vrees welligt voor de revolutie, die op weg was hem te overvleugelen; wrevel tegen Sardinië, dat, door heerschzucht gedreven, Frankrijk voorbij streefde en ten offer bragt; bezorgdheid voor de toekomst, als hij Oostenrijk, dat te gelijkertijd door Pruissen werd aangevallen, te veel verzwakte en daardoor Ruslands overwigt nog vermeerderde; onwil om Pruissen te versterken ten dienste van Engeland en ten koste van Oostenrijk, hetwelk thans, van Engeland vervreemd, aan de Engelsche politiek op het vasteland geen steun meer leveren zal; eindelijk en vooral zucht om Oostenrijk tot vriend en bondgenoot te maken, ten einde door de vereeniging van Rusland, Oostenrijk en Frankrijk sterk te zijn zoo tegen Pruissen als tegen Engeland.

Dit laatste is in het oog vallend, en wekt niet ten onregte vrees aan den Rijn en den Teems. Men let daarbij op twee uitdrukkingen, die voorkomen de eene in de dagorder van Keizer Frans Jozef aan zijn leger, de andere in de dagorder van Keizer Napoleon aan zijne troepen.

De laatste geeft te verstaan, dat hij voor Italië's vrijheid genoeg gedaan heeft, en dat Italië voortaan voor zich zelf zal hebben te zorgen. Men leidt daaruit af, dat des Keizers inzigten thans elders gaan. En om de waarheid te zeggen, na den grooten ophef, waarmeê Keizer Napoleon in Italië is getreden, is daarin een vrij *cavalière* afscheid van Italië, vooral als men bedenkt dat de vrede aan Oostenrijk alle magt in Italië laat en slechts datgene ontvreemdt, wat het in geval van oorlog in acht dagen tijds kan terug nemen.

Daarbij komt nu dat Keizer Frans Jozef, afscheid nemend van zijn leger, verklaart op zijn moed te rekenen »voor toekomende gevechten," nadat hij vooraf in bittere woorden heeft lucht gegeven aan het verwijt, dat hij door zijne bondgenooten was verlaten. Men zegt, niet gansch zonder grond, dat het een zonderlinge manier is om in den vrede te gaan, als men aan de soldaten bij de aankondiging van den vrede nieuwe gevechten voorspiegelt.

Wat daarvan ook zij, in allen geval is in de beide manifesten eene vingerwijzing naar eene nieuwe politiek, die op de [illegible] vredestraktaten een bondgenootschappen [illegible] opgebouwd worden. [illegible] Italië komen zal, is nog een probleem. In afwachting, dat de preliminaire bepalingen van Villafranca in een traktaat beschreven worden, gaat de revolutie haar gang, om zich in Italië te vestigen en uit te breiden. Dit verwondert ons niet, en is zeer natuurlijk. Maar wat ons bevreemdt, dewijl het onnatuurlijk is, is dat wij noch Oostenrijk noch Frankrijk een stap zien doen, om de revolutie in Italië te breidelen. Wat men daarbij voor heeft is een raadsel, dat ons de nabijzijnde toekomst moet oplossen.

Het volgende gewordt ons uit Bonaire, dd. 30 Mei 1859:

»Terwijl ik dezen morgen eenige nieuwspapieren doorliep, vond ik in uw geacht blad van Zaturdag den 12n Maart ll., N° 3604, het volgende:

»Uit Suriname schrijft men aan de *U. Ct.*

»»Het heeft in 't moederland zeker groot opzien gebaard, dat het hier met de financiën van twee hooggeplaatste ambtenaren zoo jammerlijk is afgeloopen. Waar zulke belangrijke geldelijke administratiën worden toevertrouwd, is het bevreemdend, dat de Regering niet voldoende toezigt daarop schijnt te kunnen houden. Het kwaad beperkt zich echter niet tot deze kolonie; ook op Bonaire heeft men een onderzoek omtrent administratiën moeten instellen, en zijn dien ten gevolge een paar ambtenaren geschorst. — Ik voeg hierbij eene opmerking: is zulk een loop van zaken wel te verwonderen, als men nagaat, dat aan een militair beambte, drie jaar geleden, beschuldigd van misbruik van vertrouwen, en in wiens boek in ontvangst *f* 625,74 te weinig en bovendien in uitgaaf *f* 1351,77 te veel was gebragt, evenwel een eervol pensioen is verleend? Zou dit geene aanmoediging schijnen, om maar los weg met toevertrouwde gelden om te springen?""

»De schrijver uit Suriname heeft meer dan waarschijnlijk naar bij hem ingekomene berigten, en dus te goeder trouw, wegens Bonaire geschreven; maar mijns erachtens schuilt er eenerzijds eenige ligtvaardigheid in, om zaken aan de publieke pers over te leveren, zonder in het geringste met de bijzonderheden bekend te zijn, en ligt anderzijds daarin eene krachtige uitnoodiging, om de waarheid aan het licht te brengen. Zeer van nabij met het voorgevallene en met vele zaken op Bonaire bekend zijnde, wil ik gaarne aan die uitnoodiging voldoen, in het vertrouwen dat gij mij daartoe de gelegenheid wel zult willen vergunnen, door dit stuk eene plaats in uw veel gelezen blad toe te staan.

»Wáár is het, dat op Bonaire eene dusgenoemde administratieve enquête, en wel in December jl., heeft plaats gehad, en dat dien ten gevolge drie ambtenaren in hunne betrekkingen geschorst zijn; maar de bedoelde schrijver tast geheel mis, wanneer hij de oorzaken voor dit laatste zoekt in »het losweg omspringen met toevertrouwde gelden," of eenige overeenkomst meent te bespeuren tusschen de gebeurtenissen op Suriname en die op Bonaire. Zulk eene overeenkomst bestaat in geen enkel opzigt. — Het gebeurde met de ambtenaren op Suriname stond in verband met geldsommen, welke ik zeer verschillend, doch meestal boven de *f* 100,000, nooit beneden de *f* 80,000, heb hooren noemen. Op Bonaire daarentegen, een eiland, dat door het Kuraçaosche goevernement uiterst miskend en zeer slecht behandeld wordt, wordt de geldelijke administistratie steeds gevoerd door, al naar gelang van behoefte, te Kuraçao subsidiën van *f* 2000, hoogstens van *f* 3000, in eens aan te vragen. Hieruit volgt, dat er tot bestrijding van de uitgaven in de *Groote* kas van Bonaire nooit meer kan zijn dan *f* 3000, en dit wel voor slechts zeer korten tijd, zoo niet vaak voor slechts weinige uren; want [illegible] woordingsstukken toonen, dat er bijna niets meer in de kas is en betalingen moeten gedaan worden, zoo komt gewoonlijk het geld er niet in, of men moet terstond aan het uitschieten gaan. Als regel mag men derhalve aannemen, dat het maximum voor de kas van Bonaire *f* 1000 à *f* 1500, het minimum *f* 250 à *f* 500 is, terwijl het dikwerf is gebeurd, dat ze bijna geheel ledig stond, en de amptenaren bij den afloop der maand niet geregeld konden betaald worden. Voor het overige moet de ontvanger en magazijnmeester bij het aanvaarden van zijne betrekking, het goevernement eenen borg stellen voor de som van *f* 3000; zoodat het goevernement nimmer kan blootstaan voor verliezen, door het losweg omspringen met gelden aan den kant van den ontvanger. De borg is er voor aansprakelijk, en elke te kort komende gulden moet door dezen vergoed worden. — Is dit geen sekuriteit genoeg?

»Intusschen gebeurt het wel, dat er dikwerf voor een paar dagen grootere sommen in de ijzeren kist komen; maar dit zijn gelden, afkomstig uit den verkoop van zout, welke door de opzigters, die met de aflevering van dat artikel belast zijn, van de zoutpan-

[illegible] gebragt, voorgesteld, en terstond door den ontvanger, na uitwisseling van verscheidene bewijsstukken en stukjes, in een zakje gedaan en verzegeld worden, om met de eerste zich voordoende scheepsgelegenheid te worden gezonden naar Kuraçao, waar ze het meest ten voordeele van de andere eilanden, het allerminst ten nutte van het onderdrukte en verguisde Bonaire worden besteed. Het goevernement loopt de risiko en draagt de onkosten van vragt voor het afbrengen van deze gelden en voor het opbrengen van de subsidiën, omdat deze laatsten in bankbiljetten, 5-f hstukken etc. worden gezonden, terwijl het zout meest altijd verkocht wordt tegen hard goud- of zilvergeld, waarop agio valt.

„Het voorgevallene op dit eiland heeft zich derhalve om andere spillen bewogen, en komt in het kort hierop neder:

„In September v. s. was onder de civiele ambtenaren in de Kuraçaosche koloniën eene reorganizatie tot stand gekomen. Deze reorganizatie, in vele opzigten zeer gebrekkig beantwoordende aan het doel, waarmede ze gezegd werd te zijn in wezen geroepen, namelijk *tot Verbetering van het lot der ambtenaren*, lokte een paar beambten van Bonaire uit tot verzoeken voor redres aan den goeverneur van Kuraçao en onderhoorigheden. — Deze adressen, door den gezagvoerder van Bonaire gunstig ondersteund, waren evenwel aan het goevernement van Kuraçao zeer onbehagelijk, niettegenstaande ze zoo billijk, bondig en naar behooren schijnen geweest te zijn, dat de goeverneur (R. F. van Lansberge) daartegen niet regelregt kon te velde trekken. Wat hiervan ook zij, op den 2ⁿ December kwam de oorlogsschoener *Schorpioen* voor deze reede aan, en daarmede de heer R......, die benoemd was als gekommitteerde tot het doen van eene administrative enquête op Bonaire. De goeverneur deed voorkomen, dat *berigten*, *geruchten* of *praatjes* nopens te Bonaire plaats vindende misbruiken hem tot dien maatregel hadden geleid. De heer R. echter gaf, zonder het voor een oogenblik te bedenken, te willen of te weten, door woorden en daden zoo duidelijk mogelijk te verstaan, dat hij eigenlijk gekomen was, omdat de goeverneur lucht wenschte te geven aan zijnen wrevel tegen de ambtenaren, en omdat er achterdocht (zeer hersenschimmige!!) bestond, dat er alhier wapens en ammunitie werden of konden worden ingevoerd, om daarna binnen Venezuela gesmokkeld te worden. Voor het overige speelde de heer R. eene rol, in schier alle opzigten volmaakt strijdig met alles, wat men zich van eene administratieve enquête zou voorstellen; zocht bestendig en uitsluitend onder de heffe des volk, inzonderheid bij de lands slaven, naar informatiën en klagten, als wapens tegen den gezaghebber en de ambtenaren; hitste daardoor, met verbreking van allen regel en orde, het gemeen jammerlijk op, en keerde, na een verblijf van 15 dagen, naar Kuraçao terug.

„Nog vóór het vertrek van den heer R. werd de ontvanger en magazijnmeester buiten funktie gesteld, en tijdelijk vervangen door een 2ⁿ luitenant der jagers van het garnizoen te Kuraçao, die met veel haast in een daartoe gehuurd vaartuig moest overkomen. — Waarom moest dit op zulke wijze gebeuren? Had de ontvanger ten aanzien der *rijke* kas van Bonaire oneerlijkheid gepleegd? Neen; hij had eenigen tijd aan ziekelijkheid geleden, en daardoor was zijne administratie achteruit. Zoodra men hem eenige dagen tijd had gegund, om de stukken bij te werken, heeft hij alles tot den laatsten cent toe verantwoord en voorgeteld.

„Daarop werden in de eerste dagen van Januarij ook de gezaghebbers en een opzigter van den 1ⁿ rang in hunne betrekkingen geschorst, zonder hen te hooren, zonder hen eens met de redenen daarvan bekend te stellen. De goeverneur achtte het voldoende kort weg te kennen te geven, dat *uit het Verslag van den heer R. de noodzakelijkheid daartoe was gebleken.*

„De zaken hebben echter, daar het gepeupel en de landsslaven zoo geducht in het spel waren, hier zoowel als te Kuraçao zoo veel ruchtbaarheid gekregen, dat een ieder, zelfs de gemeenste man, daarvan den mond vol heeft en er over weet te oordeelen, altans over oordeelt. O die administratieve enquête heeft zoo veel stof tot spreken en tegenspreken, zooveel aanleiding tot vijandschap en wanorde gegeven!.... De gezaghebber is daar gesuspendeerd, niet voor het losweg omspringen met toevertrouwde gelden, (want de ontvanger en magazijnmeester is met het geldelijke belast) maar omdat hij ten gerieve van eenige huishoudingen, eenige landsslaven had afgestaan. Bij een ieder als een braaf en goedwillig man bekend staande, mag men gerustelijk verzekeren, dat hij dit gedaan heeft, eensdeels, omdat men op dit eiland voor geene soort van belooning of behandeling vrije lieden tot doorloopende dienstvervullingen kan overhalen, en anderdeels, omdat hij vermeende naar den geest van het in 1857 ingevoerde slavenreglement te handelen, door de ongezonde of minder sterke slaven van zwaren arbeid terug te houden en de jongens of meisjes, die school- en godsdienst[illegible] moesten genieten en voor de zware werkzaamheden aan de zoutpannen enz. nog te weinig in krachten ontwikkeld waren, voor eenigen tijd hier en daar te plaatsen, waar zij, orde en goede voorbeelden voor oogen hebbende, tevens in de gelegenheid zouden zijn, school en kerk op de bepaalde dagen te bezoeken. De andere zaken, als punten tegen den gezaghebber aangevoerd, moeten betrekking hebben op voeten planken, ponden spijkers en zulke kleinigheden meer, die men als te nietig beschouwen moet, om eens genoemd te worden.

„De opzigter van den 1ᵉⁿ rang, die nooit het geringste met geldelijke administratie heeft te doen gehad, is in zijne betrekking geschorst, omdat, zoo als de heer R. zeide, hij 1° eenige landsslaven voor zijne privé-dienst had gebezigd (!?); 2° omdat hij eene slavin had mishandeld, hoewel niemand hier weet, dat hij gedurende zijne 20jarige dienst bij het goevernement ooit een dier, veel minder een mensch, mishandeld heeft; en 3° wegens de wekelijksche uitdeeling van *een kan maïs* als extra aan de werklieden, — eene zoo ellendige zaak, dat ik mij schaam ze te noemen.

„Van het gebeurde met den militairen ambtenaar, drie jaren geleden, moet de schrijver uit Suriname zeer naauwkeurige kennis bezitten, daar hij daarvan tot het getal centen toe weet op te geven. Ook ik heb in der tijd van de zaak veel hooren spreken, doch zeer uiteenloopend; eenigen rekenden hem schuldig, anderen daarentegen beweerden, dat fouten en verwarringen in zijne boeken waren ontstaan, en dat hij, alleen door het aanwenden van verkeerde middelen tot rektifikatie, aan kwaadwilligheid den weg had opengelaten, om hem te verdenken en zoo voorts. Ik mag mij evenwel niet de geringste beoordeeling daarover veroorloven, naardien ik met de bijzonderheden ten eenenmale onbekend ben. — Maar ik vereenig mij ten volle met hetgeen in de aanhaling van den schrijver doorstraalt of zich daaruit laat afleiden, namelijk, dat het hoogst wenschelijk is, om in al zulke of dergelijke gevallen al de omstandigheden met stipte regtmatigheid te onderzoeken, en naar bevinding den betrokken ambtenaar of de betrokkene ambtenaren te straffen, of volkomen regt te doen wedervaren. Volgt men een anderen weg, dan blijven de zaken twijfelachtig, maar de blaam kleeft hard en vast aan. Dat getuigt de aanhaling-zelve, die voor een ieder in deze koloniën als met den vinger wijst op eenen ambtenaar, reeds drie jaren geleden eervol gepensioneerd. Het was dan ook zeker op grond van deze bedenkingen, door nog andere wigtige aanzettingen ondersteund, dat, naar men verzekert, de drie ambtenaren op dit eiland, altans twee hunner, zich wegens het voorgevallene tot de Regering in het Moederland hebben gewend; en ongetwijfeld is het de levendige wensch en hoop van ieder verstandig mensch alhier, dat het opperbestuur een nieuw en algemeen onderzoek moge doen instellen, waardoor veel van hetgeen in dit stuk even met den vinger is aangeroerd zich verder ontwikkele, zeer veel van hetgeen in deze koloniën nog onder meer of minder digte sluijers verborgen ligt aan het licht gebragt worde, en wel zoodanig, dat de uitkomsten leiden mogen tot volkomene uitwissching van den blaam tegen de ambtenaren van Bonaire, en tot het invoeren van nuttige en hoogst noodige veranderingen, welke deze koloniën in het algemeen kunnen opbeuren, en Bonaire ten minste beveiligen tegen den ondergang, waarmede het sedert de gebeurtenissen in December 1858 van meer dan eenen kant bedreigd wordt.”

Door de Provinciale Staten van Zuid-Holland is aangenomen met 43 tegen 2 stemmen (Visser en Willemstijn) het adres aan de Tweede Kamer, tot ondersteuning der koncessie-Bredius-Sypestijn en tot aanneming van het aanhangig ontwerp nog in de tegenwoordige zitting. Daarna is de zomervergadering gesloten.

Heden wordt van regeringswege ten behoeve der kamers van koophandel en fabrieken, vermeld bij § 2 der cirkulaire in de *Staats Courant* van 29 Junij 1852 verzonden een overzigt van den handel en de scheepvaart van Hamburg gedurende 1858.

Wij zijn van goederhand onderrigt, dat een onzer eerste bankiershuizen zich met de heeren Dull en C°., heeft verstaan, en wel in dier voege, dat bijaldien de Regering hun op nieuw de koncessie verleent tot aanleg enz. van den Noorder-spoorweg, met een rijks-subsidie van tien millioen gulden, zonder rente-guarantie, de overige zestien millioen van stonden aan beschikbaar zijn. *(H.)*

De Thermometer teekende heden als volgt:

's morgens	9 ure	79	graden Fhr.
„	11	76	„ „
's namidd.	1	80	„ „
„	3	82½	„ „

TWEEDE KAMER.

Zitting van Donderdag, 21 Julij.

In deze zitting is ingekomen een Koninklijk besluit betreffende de overbrenging van de zaken aangaande den Hoogen Raad van Adel van het Departement van Binnenlandsche Zaken naar dat van Justicie.

De beraadslagingen over het wetsontwerp, houdende bepalingen omtrent het gebruik der spoorwegen zijn voorts van art. 25 tot art. 41 doorgezet.

HOORN, 21 Julij. Op de markt alhier werden aangevoerd 327 stapels Kaas. Prijs: Kleine Gras *f* 26.50.

GOUDA, 21 Julij. De veemarkt van heden met geringen aanvoer; alle soorten tot hooge prijzen verkocht. Vette schapen en lammeren mede vlug. Magere varkens of biggen flaauw.

Kaas: 1ste kwal. *f* 20 a *f* 21.50; 2de kwal. *f* 18 a *f* 19.50; 3de kwal. *f* 16 a *f* 17.50.

Goe-Boter *f* 1.18 a *f* 1.24; Wei-Boter *f* 1 a *f* 1.06.

DELFT, 21 Julij. De prijzen der Boter waren heden *f* 40 a *f* 48.

WORMERVEER, 20 Julij. Ter kaasmarkt van heden waren aangevoerd 49 stapels Kaas. Hoogste prijzen *f* 26 voor kleine en *f* 24½ voor middelbare, per 50 N. ℔.

PURMEREND, 19 Julij. Alhier waren aangevoerd 239 stapels Kaas, waaronder 11 middelbare. Hoogste prijzen voor kleine kaas *f* 26½, voor middelbare *f* 25 per 50 Ned. ℔.

SCHOONHOVEN, 20 Julij. De weekmarkt van heden met weinig vertier. Boter met onbeduidenden handel en tot lokale konsumtie aangevoerd, gold *f* 1 a *f* 1.05; weiboter 75 a 80 ct. per Ned. ℔. Kaas in gave en goede kwaliteit gold *f* 21, mindere soorten *f* 16 a *f* 18 de 50 Ned. ℔.

De telegraaf van heden meldt het volgende:

PARIJS, 22 Julij. De *Moniteur* meldt, dat de Keizer het korps diplomatiek ter audientie heeft ontvangen; De Pauselijke Nuntius, het woord voerende voor het korps diplomatiek, heeft den Keizer geluk gewenscht wegens zijne gelukkige terugkomst en en het sluiten van den vrede. De Keizer heeft geantwoord: „Europa is over het algemeen zoo onregtvaardig jegens mij geweest bij het begin des oorlogs, dat ik mij gelukkig rekende, toen ik den vrede kon sluiten, zoodra de eer en de belangen van Frankrijk voldaan waren, en te kunnen bewijzen, dat het niet in mijne bedoelingen lag, om Europa te verontrusten en een algemeenen oorlog te verwekken.

„Ik hoop, dat thans alle reden tot oneenigheid zal verdwijnen en dat de vrede van langen duur zal zijn. Ik dank het korps diplomatiek voor zijne gelukwenschen.”

LONDEN, 21 Julij. In de zitting van het Lagerhuis op heden, zeide de heer Disraëli, dat Engeland geen deel moet nemen aan een vredeskongres, omdat de tegenwoordige vrede de belangen van Engeland niet raakt. Spreker gelooft ook, dat die vrede elementen voor zijne duurzaamheid bevat; Engeland moet voldaan zijn over Napoleon wegens den vrede, en hem slechts vragen, zijne wapeningen te minderen, als blijk, dat hij een opregt vriend van den vrede is.

De kanselier der schatkist zegt, dat de regering hare meening omtrent een kongres niet zal blootleggen, omdat zij nog geene genoegzame inlichtingen heeft ontvangen.

De heer Bright dringt er op aan, dat de regering eene verzoenende staatkunde volge, vermits Napoleon niets liever wenscht, dan den vrede met Engeland te handhaven.

Lord John Russell zegt, dat Napoleon volstrekt geene vijandelijke gevoelens tegen Engeland heeft aan den dag gelegd; de Keizer der Franschen is een goed en getrouw bondgenoot van Engeland en er bestaat niet de minste reden te vermoeden, dat de Fransch-Engelsche alliantie niet van langen duur zal zijn.

Lord Palmerston is het eens met lord John Russell, dat Napoleon een getrouw bondgenoot van Engeland is.

De heer Fitzgerald zegt, dat de verklaringen der ministers bewijzen, dat de Regering aan de konferentie wil deel nemen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 21 Julij. De Keizer heeft tot de hooge Staatsligchamen te St.-Cloud de volgende toespraak gehouden, waarvan reeds gisteren eenige belangrijke volzinnen zijn medegedeeld:

Mijne Heeren!

„Nu ik mij weder in uw midden bevind, nadat gij gedurende mijne afwezigheid aan de Keizerin en mijnen zoon zooveel blijken van verknochtheid hebt gegeven, gevoel ik behoefte, u mijnen dank te betuigen en u de beweegredenen van mijne handelwijze te doen kennen.

„Toen na den gelukkigen veldtogt van bijna twee maanden het Fransch-Sardiniesch leger voor Verona kwam, dreigde de oorlog een ander aanzien, zoowel uit een militair als uit een politiek oogpunt, te krijgen. Ongelukkigerwijze was ik genoodzaakt in het front den vijand aan te vallen, die achter groote versterkingen verschanst was en aan beide zijden beschermd werd door onzijdig grondgebied. Indien ik een langdurigen en onvruchtbaren belegeringsoorlog had aangevangen, zou ik mij tegenover Europa hebben bevonden, dat in de wapenen stond en gereed was om óf mijne overwinningen te betwisten, òf onze tegenspoeden te verergeren. Nogtans zou het moeijelijke der onderneming mij niet in mijn besluit aan het wankelen gebragt, of den stouten aandrang mijns legers tegengehouden hebben, zoo de middelen niet buiten verhouding waren geweest met het te verwachten rezultaat. Ik zou hebben moeten besluiten stoutmoediglijk de belemmeringen, welke de onzijdige staten opleverden, te verbreken en dan de worsteling zoowel aan den Rijn als aan den Etsch aan te nemen. Ik had mij overal openlijk moeten versterken door de hulp van omwentelingen; ik had moeten, voortgaan met het meest kostbare bloed te vergieten, waarvan reeds te veel was gestroomd. Met één woord, om te zegevieren had ik op het spel moeten zetten, wat een vorst slechts op het spel mag zetten voor de onafhankelijkheid van zijn land.

„Indien ik halt gehouden heb, dan geschiedde het niet uit vermoeijenis, noch wegens uitputting, noch omdat ik een edele zaak opgaf, welke ik eerst heb voorgestaan, maar alléén om het belang dat Frankrijk daarbij heeft. Gelooft mij, dat het mij veel zelfbeheersching heeft gekost, den vurigen ijver onzer soldaten te beteugelen, van mijn programma, voor zooveel het grondgebied van den Mincio tot de Adriatische zee betreft, af te wijken, en aldus edele en vaderlandsche illuziën te zien verdwijnen voor hen, die in hunne eerlijke bedoelingen de hoop koesterden, dat zij aan de Italiaansche onafhankelijkheid diensten konden bewijzen.

„Ik heb, om den wille van de onafhankelijkheid van Italië, oorlog gevoerd tegen den wil van Europa. Zoodra het lot van Frankrijk in gevaar kon komen, heb ik vrede gesloten. Kan men nu zeggen dat onze pogingen en onze opofferingen geheel vruchteloos zijn geweest? Volstrekt niet. Zoo als ik in mijn afscheid aan mijne soldaten zeide, wij hebben het regt trotsch te zijn op dien veldtogt. In vier gevechten en twee veldslagen hebben wij een talrijk en dapper leger, dat goed georganizeerd was, overwonnen. De Koning van Sardinië, eens geroepen om de bewaker der Alpen te zijn heeft zijn land bevrijd gezien van den vijandelijken inval, terwijl zijne grenzen uitgebreid zijn tot aan den Mincio. Het denkbeeld der Italiaansche nationaliteit wordt thans door hen omhelst, die dit eerst het meest bestreden hebben."

Deze toespraak zal nu zoowel aan hen voldoening geven, die voor Italië sympathie gevoelen als hun, die vóór den oorlog tegen de onderneming waren gestemd, aangezien zij Frankrijks belangen en die van het keizerrijk daardoor bedreigd zagen. In den handel evenwel had men liever eenige [illegible] nopens de toekomst of ten minste over de hangende quæstiën gewild. Doch wijl die quæstien het onderwerp van onderhandelingen zijn, waarvan min of meer het bepaald einde des oorlogs afhangt, zoó was het moeijelijk dat de Keizer daarvan iets voorbarig mededeelde. Keizer Napoleons leedwezen intusschen, dat hij niet meer voor Italië heeft kunnen bewerken, schijnt te doen vermoeden dat het hem aangenaam zou zijn aan een kongres de taak te kunnen opdragen, die de door hem ten gunste van Italië verkregene konsessiën moet bekrachtigen; en dat Frankrijk ten minste, wat de hertogdommen en Toskane betreft, zich zal onthouden, om gewapenderhand tegen den wil der bevolkingen een gedeelte van het vernield gebouw weder op te trekken.

't Verdient eene opmerking, dat de Keizer noch van handel, noch van industrie heeft gesproken, noch deze aangemaand hunne werkzaamheden te hervatten. Echter moet hieraan niet te veel gewigt gehecht worden, immers het doel van 's Keizers rede was eeniglijk om de gronden van het sluiten des vredes aan te geven, en niets er in geeft aanleiding om sommiger vrees te bevestigen, dat die vrede slechts een rustpunt van den oorlog is, waarmede Europa dra wederom bedreigd zou worden. Een artikel van het *Journal des Débats*, waarin Engeland heftig gelaakt wordt wegens het wantrouwen dat het in Frankrijk stelt, heeft ongetwijfeld den kwaden indruk vermeerderd, diens 's Keizers zwijgen over den handel en de industrie bij sommigen heeft teweeggebragt.

— Van alle zijden wordt bevestigd wat nopens een zamenkomst van gevolmagtigden te Zurich gezegd is. Die zamenkomst schijnt veeleer ten doel te hebben om het voorloopig werk van Villafranca te voltooijen door den Koning van Sardinië er aan te doen deelnemen, dan om een Bondstraktaat te onderteekenen.

— Keizer Napoleon en Keizer Frans Jozef zouden ten aanzien der hertogdommen, naar men zegt, het meest oneenig zijn geweest; maar toen de laatste met tranen in de oogen verklaarde de zaak zijner bondgenooten niet te mogen verlaten, zou Napoleon III niet verder hebben willen aandringen, zich evenwel de goedkeuring van den Koning van Sardinië voorbehoudende, die deze niet heeft kunnen weigeren.

— Prins Napoleon moet zich uitgelaten hebben dat, volgens de bepalingen van Villafranca, de vestingen van den vierhoek geen Italiaansch garnizoen zullen hebben.

— Nopens Duitschlands houding leest men het volgende in een korrespondentie uit Parijs: „Welk schouwspel biedt in dit oogenblik Duitschland? Alle politieke stelsels, alle partijen en meeningen zijn ontstemd. Allen beangstigen en verbeelden zich, dat de Bond op het punt staat ontbonden te worden. Hoewel die vrees ongetwijfeld overdreven is, bestaat toch daarvoor eenige grond. Immers, kan Duitschland Oostenrijk verwijten van het in den Italiaanschen oorlog te hebben willen meêslepen, en alzoo zijn veiligheid in gevaar brengen— het beschuldigt ook Pruissen van weifeling en dat het van Oostenrijks toestand heeft willen gebruik maken om het overwigt in Duitschland te erlangen — een droombeeld, waarmede diens staatslieden zich sinds langs streelen. Zijnerzijds verwijt Oostenrijk Pruissen en de kleinen Duitsche Staten van het op het oogenblik des gevaars verlaten te hebben, terwijl Pruissen op Oostenrijk is gebeten wegens den buiten Pruissen gesloten vrede, en wel op hetzelfde oogenblik, dat zijn legers tot oprukken gereed waren en het diktatorschap in Duitschland dat koningrijk zou worden opgedragen.

Eindelijk zou Frankrijk ontevreden op Pruissen kunnen zijn, dat het zijn woord niet geloofd heeft, en Pruissen duidt het den kleineren Staten ten kwade, dat zij zich tegen de zending hebben verzet, welke het eischte, en niet begrepen, dat Duitschland geen wigt zou kunnen leggen in Europa's raadsbesluiten, dan onder het bestuur van een door zijn politieke beginselen en zijn uitnemend Duitsch karakter homogenen Staat. Wat men alzoo voorspeld heeft is vervuld geworden. In plaats der vereeniging, die tot voorwendsel der houding en overijlde besluiten van de verschillende leden des Bonds diende, zullen deze niets anders dan oneensgezindheid en verwarring hebben voortgebragt. Met meer vinnigheid dan ooit is de vijandschap tusschen Oostenrijk en Pruissen herleefd, en terwijl het eerste het werk der verzwakking en ontbinding van Duitschland hervat, zal het andere dra zijne pogingen hernieuwen, om onder zijne leiding de eenheid van het Duitsche volk te herstellen. Hunnerzijds hebben de kleinere Staten niet opgehouden tegen beide mogendheden te intrigeren. Zekerlijk zou, wanneer de vrede nog eenige weken verschoven was geworden, Pruissen zijn doel bereikt en den bondsdag te Frankfort verlaten hebben, als een nieuwe magt steunende op de krachten van Duitschland. Zelfs wanneer Oostenrijk door Pruissen ware bijgestaan zou het verwonnen zijn geweest door zijn mededinger op het terrein van zijne worstelstrijd en magt. Het behoorde ongetwijfeld tot de berekeningen der Pruissische politiek om Oostenrijk in Italië bij te staan en het in Italië te verzwakken. Het begreep dat Oostenrijk den invloed, dien het op het Italiaansche schiereiland verloor, in Duitschland trachtte te herwinnen, en dat juist wilde Pruissen beletten, zoodat de aan Oostenrijk verleende hulp voor dat rijk meer schadelijk dan voordeelig zou zijn geweest, vooral op het oogenblik dat men het te Berlijn het bezit van Lombardije, niet meer kon waarborgen. Dat heeft Oostenrijks Keizer dan ook volmaakt begrepen en het traktaat van Villafranca heeft plotseling aan al de plannen, welke op het punt stonden te gelukken, den bodem ingeslagen. De spijt hierdoor veroorzaakt is dus zeer natuurlijk."

— Te Rome liep het gerucht van de landing eener Fransche kolonne te Rimini; doch dat gerucht schijnt ongegrond, want Napoleon zou, volgens een korrespondentie uit Turijn, den markies Pepoli de verzekering hebben gegeven, dat men in de Legatiën niet dan ingeval van ernstige onlusten zou interveniëren. Ook hetgeen van generaal Goyons troepen is gezegd, namelijk dat zij Rome zouden verlaten om in de Marken den Pauselijken troepen bijstand te leenen, wordt niet bevestigd.

ENGELAND.

LONDEN, 21 Julij. Hier heeft de toespraak, door den Keizer der Franschen te St. Cloud gehouden, niet minder indruk dan te Parijs gemaakt. Vooral [illegible] het oog op de redenen, die Napoleon III er toe geleid hebben om zijn werk te bespoedigen, en op zijn leedwezen, dat hij het niet heeft kunnen voltooijen zonder de belangen van zijn rijk in gevaar te brengen. Uit dat leedwezen nu wil men hier zoowel als te Parijs het besluit trekken, dat hij tegen Europa, maar bijzonderlijk tegen Pruissen en Engeland vijandig gezind is en den geheimen wensch voedt den krijgszuchtigen geest in Frankrijk niet te laten inslapen. De *Times* stelt zich tot orgaan dier opvatting, waarschuwt Pruissen op zijne hoede te zijn, en voorziet het oogenblik dat Engeland verpligt zal zijn, Frankrijks verklaring nopens de vermeerdering zijner krijgsmarine te moeten vragen.

— Een blad der Tory-partij verraadt in de volgende regelen duidelijk met hoeveel regtmatige vrees men in Engeland eenen oorlog te gemoet ziet.

„Het is moeijelijk de toekomst te kennen, maar nog moeijelijker te verzekeren dat Napoleon geen oorlog tegen Engeland in den zin heeft, en daardoor zoû hij zich voorzeker meer populair maken dan ooit. Hij zou alle Franschen voor zich hebben en de innigste sympathiën der geheele wereld. Indien hij een veldtogt in Engeland wil maken zal hij de geheime genootschappen, noch den opstand te vreezen hebben. Hij zal begroet worden als den wreker der natiën en als den geesel van een ras, dat impopulair is, zoo ver men het kent. Wij hebben de eer tegen ons-zelven te schrijven, door aldus de algemeene gevoelens kenbaar te maken. De Engelsche diplomaten hebben, sinds de hervormingswet, niet opgehouden door geheel Europa de revolutie te prediken de gevestigde goevernementen te blamen en den geest van opstand aan te wakkeren.

„Onze gezanten en ministers hebben gekorrespondeerd met allen, die tegen de wettige magten opstonden, hen aangemoedigd en hen, wanneer zij niet slaagden, lafhartig verraden. Daarom hebben wij in het buitenland, onder goeden noch kwaden, eenige vrienden, en niemand weet dat beter dan de Keizer der Franschen.... Door de Wighs weder aan het bestuur te plaatsen hebben wij Oostenrijk getoond, dat het van ons geene regtvaardigheid te wachten had en van dat verraad zal het voorzeker rekenschap eischen.

— Het goevernement heeft het parlement het budget voorgesteld, een budget dat noch voor den oorlog noch voor den vrede is bestemd, maar het stelsel van een gewapenden vrede bekrachtigt. Men is wederom blijkbaar voor een aanval van Frankrijks zijde bevreesd en de redevoeringen der Tories en anderen brengen er niet weinig toe bij om dat denkbeeld bij het publiek te voeden. Overigens schijnt het kabinet een aanstaanden omkeer te voorzien en het gehoorzaamt op het oogenblik slechts aan de thans heerschende opgewondenheid. Niets heeft het in het bestaande veranderd en eeniglijk het cijfer van den *income tax* voor het loopende jaar vermeerderd, daarbij beloovende dat in 1860—1861, dit artikel in het budget niet zal voorkomen — indien de buitenlandsche verwikkelingen den toestand niet verdonkeren.

— De *Morning-Post* schijnt niet te willen gelooven dat de Koning van Sardinië zijn onafhankelijk gezag zal willen onderwerpen aan dat van een Bond, waarin Napels en Oostenrijk hem het overwigt zouden betwisten. Het blad meent alzoo, uithoofde der hierdoor te ontstanen bezwaren, dat de grondslagen van het traktaat van Villafranca het onderwerp der beraadslagingen der vijf groote mogendheden moeten zijn, in welk geval voor de bevrijding der Italianen nog meer zou kunnen gedaan worden. Overigens zegt men, dat het Engelsche goevernement, 'twelk eensklaps in zijn politiek eene verandering heeft gebragt, er op aandringt dat de eindregeling van den vrede gezamenlijk door de groote mogendheden volbragt worde. Het Fransche goevernement zou daartoe genegen zijn, maar het Weener kabinet daarentegen schijnt er van afkeerig.

— Engeland moet den koning van Napels den raad gegeven hebben, geen deel aan den Bond te nemen. De Paus zou, volgens dezelfde bron, slechts den eerepost aanvaarden, doch zich streng willen onthouden van eenige daadwerkelijke deelneming.

— Volgens berigten uit Hamburg is de onderzeesche telegraaf-kabel tusschen Engeland en Helgoland gelegd; terwijl men thans bezig is om het einde van den kabel te vereenigen met dien, welke van Tonningen naar Helgoland gelegd is, zoodat de direktie telegrafische gemeenschap tusschen ons land en noordelijk Europa weldra tot stand zal gebragt zijn.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 18 Julij. In de St. Stefanus kerk zal ter gelegenheid van het sluiten van den vrede een *Te Deum* gezongen worden.

— Men verzekert, dat de hoop gekoesterd wordt, een deel der staatsschuld door Lombardije te zien overgenomen. Gedurende de bijeenkomst der Keizers moet dat punt ter sprake gekomen zijn.

— In diplomatieke kringen is men niet gunstig gestemd jegens een Italiaanschen bond en betwijfelt men sterk of die werkelijk tot stand zal komen. De koning van Napels moet daaromtrent gezegd hebben, dat de Paus zijne toestemming alleen zoude geven onder voorwaarden welke eene volledige verandering van regeringsstelsel in Piëmont zouden ten gevolge hebben.

— In de gehouden zitting van den Bondsdag op 21 Julij zijn de voorstellen van Oostenrijk en Pruissen van den 16n, strekkende tot het op voet van vrede brengen der bonds-kontingenten en bondsvestingen, met algemeene stemmen aangenomen.

BERLIJN, 21 Julij. De *Preuss. Ztg.* verklaart, dat de voorslagen van bemiddeling, zoo als die door het Mainzer *Journal* zijn medegedeeld, voor zoover Pruis-

een daarmede in verband gebragt is, van alles grond ontbloot zijn. Dat blad deelt ze volgenderwijs mede:

»Italie zal aan zich zelf worden overgelaten; er zal een Bond worden zamengesteld uit alle staten van Italie, zonder uitzondering. Sardinie zal vergroot worden door inlijving bij dat rijk van Lombardije en de hertogdommen; een onafhankelijke staat zal worden opgerigt, bevattende Venetië en Modena, onder een Oostenrijksch aartshertog; Toskane zal onder het bestuur komen van de aartshertogin van Parma; de Legatiën zullen een wereldsch onderkoningschap vormen. Een kongres zal bijeenkomen om Italie te organizeren op de bovengemelde grondslagen, het zal tevens de verkregen regten en de wenschen der bevolking in het oog houden."

BELGIE.

BRUSSEL, 20 Julij. In de heden gehouden zitting der Kamer van Vertegenwoordigers is ingekomen een wetsontwerp tot het uitschrijven eener leening van 45 millioen ten behoeve des verdedigingswerken van Antwerpen en der overige publieke werken, bedoeld bij het wetsontwerp, dat verleden jaar was ingediend, doch ingetrokken werd, ten gevolge van de weigering der Kamer, om het op de versterkingen van Antwerpen betrekking hebbende gedeelte van dat projekt te bediskussiëren.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 22 Julij.

BEVALLEN (19 Julij): A. M. de Meijere, geb. Wijsman, Z.
OVERLEDEN (17 Julij): J. Mersie Bruyn, 1½ j.

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIEN.

Metalliek	ƒ 24,42½ à —		Pruissische	ƒ 34¾	à —
Napelsche	» 24,50 » —		Spaansche	» 2,38	» —
Div. in £	» 11,52½ » —		Hamb. Russ.	» 33¾	» —
Eng. Russen	» 11,52½ » —		Russ. in Z. R.	» 33¼	» —
Fransche	» 55 » —		Polen » P. R.	» —	» —
Belgische	» 55¾ » —		» Fl.	» 25¼	» —

Bainenl. Spanje ƒ 54⁷/₁₆ Nation. Met. d°. 1 Julij 1859, ƒ 30.42½.

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIEN.

Stukken à ƒ 10 per Stuk	ƒ 9,65	à 9,75
Oude Gerande Dukaten	» 5,50	» 5,60
Wigtige Souvereinen	» 11,65	» 11,75
» Pistolen	» 9,55	» 9,65
Stukken van 20 Franks	» 9,30	» 9,40

Baren Goud en Speciën à ƒ 1442,60 per Ned. ℔ fijn 9 à 10 pc.

ZILVEREN SPECIËN.

Piasters per Stuk	ƒ 2,55	à 2,60
Stukken van 5 Franks	» 2,33	» 2,36
Brabandsche Kroonen	» 2,65	» 2,70
Fransche	ƒ 2,70	ƒ 2,75
Pruissische Daalders	» 1,75	» 1,78
Zilver 1000 à 980	» —,—	» —,—
» 900 » 700	ƒ 104,20	à 105,—

Wisselkoers.

Brugg.

2/m. Parijs	ƒ [illegible]	2/m. Livorno	ƒ 38¼
Zigt	» 55[illegible]	» Napels	» 79
2/m. Bordeaux	» 54⅝	3/m. Petersburg	» 165
½/m. »	» 55⅛	6/w. Weenen	» 95
3/m. Madrid	» 234	» Augsburg	» [illegible]
» Cadix	» 236	» Frankfort	» [illegible]
» Sevilla	» 233	2/m. Hamburg	» 34⅝
» Bilbao	» 233	Zigt	» 35¼
» Lissabon	» 39½	2/m. Londen	» 11.52½
» Porto	» 39⅝	Zigt	» 11.60
2/m. Genua	» 44¾	Rotterdam	» ⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 21 Julij. Belgie 2½ pc. —; 4½ pc. 97½ p; Metal. 62; Nation. 66; Spanje 1½ pc. 31½ p; 3 pc. 41⅝ p.

PARIJS, 21 Julij. Rente kont. 4½ pc. —.—, op tijd 3 pc. 67.75; Credit mobilier 790.—; Fr.-Oost. Spoorw. 555.—; Spanje 1½ pc. 40¾; 3 pc. 31¼; Rom. Leening 87.

MADRID, 16 Julij. Spanje 3 pc. 42.30; 1½ pc. 32.25.

LONDEN, 21 Julij. Cons. 95 à ⅛; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexiko 18⅞ a 19⅛; 4½ pc. Peru —; 3 pc. id. —; 4½ pc. id. doll. bonds —; Grenada uitgest. — a —; id. werkelijke —; 5 pc. Venez. 28¼ a ¾; 2½ pc. id. 15¼ a ¾; 3 pc. Port. —; 3 pc. Spanje 44 a 44½; 1½ pc. id. 31¾ a 32¼; Coupons 4¼ a 4¾; Amortis. —; 4½ pc. Russen —; 5 pc. id. —; 2½ pc. Holland —; 4 pc. id. — a —; Illinois Shares 66 a 68; id. 7 pc. Oblig. 78 a 80; Sardinië —; Ecuador —.

WEENEN, 21 Julij. Met. 5 pc. 74.50; Nat. 79.10; Bank-Aktiën 895; Noord-Bahn akt. —.—; Credit Anst. 214.—; O.-Fr. Spoorw. akt. 261.—; Lomb. Venetiaans. —.—, Nieuwe —.—; Wissel op Londen 3/m. 11.65; Goud 15¾; Zilver —.

[illegible], 21 Julij. Metalliek 5 pc. 62½; Nationale 66; [illegible] 5de serie 100; 6de id. 107¾; Rusland 5 pc. 102; [illegible] 4½ pc. 88½; id. Nieuwe 5 pc. 101½; Wissel op [illegible] 6 th. 17, Parijs —, Hamburg 142¼, Amst. 141½, Weenen —, Petersburg —, Diskonto —.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

Fonds	Rente	21 Julij	4½ u.	gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.			
Nederl. Bank	4 »			—
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	64	64¼	64
Dito Dito	3 »	76	76¼	76
Dito Dito	4 »	97	97⅜	97⅛
Amortis. Syndik.	3½ »			
Aand. Handel-Maatsch.	»	128¾		—
Oost-Ind. Leening	4 »			
Aand. Holl. Spoorweg.				
Leening, idem	4½ pCt.			
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ »			
Maatschappij van Weld.	4 »			
België, Cert. Adm. B. bk	2½ »			
Dito bij *Rothschild*	2½ »			
Frankrijk, Certifikaten	3 »			
Spanje, Obligatiën	1¾ »	31½	31⅝	31½
Dito	3 »	43¾		
Dito Binnenl.	3 »	41¹/₁₆		
Amortisable Schuld		9⅞		
Bewijzen Coupon				
Crediet Instel. bij *Prost & C°.*		421		
Portugal, Obligatiën	3 pCt.	44	44⁵/₁₆	44
Dito 1856	3 »	43	43¼	43
Dito Uitgestelde				
Rusl. Obl. bij *Hope en C°.*	5 pCt.	104¼	104½	104¼
Dito bij idem 1828/1829	5 »	102¼		
Cert. bij idem 1831/1833	5 »	90	90¼	
Dito bij idem 1840	4 »	85¾	85⅞	85⅞
Dito bij *Stieglitz*	4 »	86⅛	86¼	86¼
Dito Nieuwe	4 »			
Dito 5de Serie	5 »	95		
Dito 1855, 6de Serie	5 »	100⅝	100⅞	
Dito adm. te Hamburg	5 »			
Dito dito te Londen	5 »			
Dito dito dito	4½ »	95½	96	95½
Inschrijving in Assignat.	6 »			
Certifikaten van dito	6 »	65¾	66	
Spoorweg Aktiën	5 »	68		
Polen, Aand. 1835, fl. 500	ƒ			
Obligatiën	4 pCt.	79¾	79⅞	79¾
Pruissen, Obligatiën	5 »	99¾	100	
aandeelen 1854	3½ »			
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 »			
Dito dito	4 »			
Dito Metalliek	5 »	58⅛	58¹¹/₁₆	58⁵/₁₆
Dito Rente Amsterdam	5 »	74½	74¾	74½
Dito Nationale 1854	5 »	62	62¼	62¹/₁₆
Dito dito	2½ »	30½	30⅝	30⅝
Weener Bank-Aktiën	ƒ	875	880	
Dito Aand. fl. 250, 1839	»	300		
Dito dito » 250, 1854	4 pCt.	279	283	
Beijeren, Spoorweg Aandeelen				
Napels, Cert. bij *Lamb. en B.*	5 »			
Dito bij *Rothschild*				
Denemarken, Oblig. te Lond.	5 »			
Dito	3 »			
Braziliën, Geldl. 1824 v. £ 100	5 »	99		
Dito 1839 van £ 100	5 »	98½		
Dito 1843 » £ 100	4½ »			
Dito 1852	4½ »	91		
Dito 1858	4½ »			
Sardinië	5 »			
Peru, Geldl. 1854	4½ »			
Dito te Parijs				
Ecuador, Oblig. 1855	1 »			
Venezuela, dito 6 pCt thans	3 »	27½	27¹⁵/₁₆	
Dito Uitgestelde	1 »	14¹⁵/₁₆	15	
Grenada, Obligatiën	3½ »	16³/₁₆	16⁵/₁₆	
Dito Uitgestelde		5		
Mexiko dito	3 »	18⅛	18³/₁₆	18¼
Nrd. Amer., Ph. *Hope en C.*, Lr. A	»			
Dito dito	» B »			
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.			
Amerik. Bank-Aktiën				
Illinois Spoorweg-Aandeelen				
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 pCt.	81		
Louisiana	5 »			
Galveston, Obl. Geldl. 1825	5 »	47/16		

Handel-Maatschappij kontant 128¾; dito Leening 1858 4 pCt. —; Russische Spoorweg-Aandeel. 122⅞ a 125½; Hypotheek 4½ pCt. —; Fr. Oost. Spw. Oblig. bij Hope 3 pCt. —; Galvest. 47/16.

Bij geringe affaire blijft echter de markt algemeen in flaauwe stemming.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 3 pCt., Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS VAN HEDEN tot 3½ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 64; Aand. Handel-Maatsch. 128½, Spanje, Binnenl. 3 pc. 41; Rusl., Obl. bij Hope en C°. 5 pc. 104½, Cert. bij Stieglitz, 1855, 6de serie 5 pc. 100¾, Oostenrijk, Met. 5 pc. 57⅞, dito Rente Amst. 5 pc. 74, dito Nationale 1854 5 pc. 61⅝, dito 2½ pc. 30½.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

[illegible]

Tarwe onveranderd: 130 ℔ Pools ƒ 310.
Rogge stil: 121/22 ℔ Odessa ƒ 171/73; 124/5 ℔ Galatz ƒ 188/90; 122 ℔ Donau ƒ 167; 115 ℔ Petersb. ƒ 166.

ROTTERDAM, 21 Julij. Tarwe: 164/2 ℔ Hoogl. Kleefs. ƒ 300. — Gerst: 130/2 ℔ Windau ƒ 175, 176 bij partij.

SCHIEDAM, 21 Julij. Rogge Verkocht: 142/2 ℔ Habsal ƒ 177 kt.; 147/2 ℔ Windau ƒ 185 6/w.; 130/2 ℔ Libau ƒ 170 6/w. — Gerst: 130/2 ℔ Libau ƒ 170 6/w. — Moutwijn ƒ 14.75; Jenever ƒ 20,25; Amst. Proef ƒ 21,50 per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling ƒ 0,20 per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 21 Julij. Lion (st.), Londen.
HELVOET, 21 Julij. Moss, Thames, Liverpool.

UITGEZEILD:

VLIE, 20 Julij. Nieting, Catharina, Frederikstad.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 22 Julij, in lading naar:

Dusseldorp.	H. Polman, Niederrhein N°. 4.
Mainz.	J. Hammer, Mainz N°. 8.
Coblentz.	I. Itschert, Delphin.
Keulen.	A. Linkowitz, Cöln N°. 12.
Mannheim.	T. Kroll, Stolzenfels.
Wezel.	A. J. Balk, Vrouw Rebecca.

AMSTERDAM, 18 Julij, vertrokken naar:

Ludwigh., Mannh. en Heilbron. H. In de Kamp, Vlijt en Hoop.

Rijnhoogte ARNHEM, 21 Julij 1 el 40 duim.
KEULEN, 21 » 7 v. 3.

Advertentiën.

(1628) Den 17 Julij overleed te Spanbroek, de Zeer Eerw. Heer P. FAKKERS, Pastoor te Spanbroek en Deken van Werfershoeve, in den ouderdom van bijna 50 jaren, diep betreurd door zijne gemeente en betrekkingen.

Namens de Familie,
H. G. VAN WIJK, P.
J. A. LAZAAR, P.
Ex. Test.

Eenige Kennisgeving.

TENTOONSTELLING
VAN EENE
GALA-EQUIPAGE,
BESTELD DOOR EEN OOSTERSCH VORST,
VERVAARDIGD IN DE FABRIEK VAN
M. L. HERMANS & CIE,
te 's Gravenhage.

Geopend dagelijks van des voormiddags 11 tot des namiddags 4 ure, des Zondags van 12 tot 4 ure, in het lokaal der Teeken-Akademie aan den Boschkant.

Entrée 25 cents, waarvan de helft ten behoeve der algemeene Armen dezer stad, en de wederhelft tot ondersteuning van het Ziekenfonds van de werklieden der Fabriek. (1633)

Fabriek en Magazijn van
LAMPEN EN GAZ-ORNEMENTEN.

De ondergeteekende berigt ontvangen te hebben een keurige en groote sorteering

CRISTALLEN GAZ-KROONEN en BRANCHES,

die om de buitengewoon lage prijzen bijzonder aantebevelen zijn.

Voorts is zijn Magazijn ruim voorzien van alle soorten Bronzen en Vergulde

GAZ-KROONEN en ORNEMENTEN.

Belanghebbenden worden tevens opmerkzaam gemaakt dat bij hem alle soorten van Gaz-Ornementen worden gefabriceerd, welke eene bijzondere grootte of afmeeting vereischen ten behoeve van Kerken, Gestichten, Koffijhuizen of bijzondere lokalen.

Zijn van ouds bekende Magazijn van Lampen is als steeds ruim voorzien van de nieuwste en keurigste modellen.

H. A. KLOOSTERHUIS,
Nieuwendijk, H 6, Amsterdam.

NB. Teekeningen van Cristallen Kroonen, worden op aanvrage toegezonden en aan Gaz-Fabrieken een aanzienlijk rabat toegestaan. (1634)

Bij den Boekh. C. L. VAN LANGENHUIJSEN is gedrukt en alom te bekomen:

DE REGERING VAN PIUS IX
EN
HARE BESCHULDIGERS
door
Dr. W. J. F. NUIJENS.
Een Boekdeel van omstreeks 200 pagina's in 8°.
Prijs ƒ 1,50.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUIJSEN Drukker en Uitgever.